

عنوان مقاله:

نگاهی اجمالی به دو اثر ایرانشاه بن ابی الخیر بررسی ویژگی های بهمن نامه و کوش نامه

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: ۱۳۹۹)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۷

نویسنده:

سمیه مظهری صفات - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

جایگاه ویژه شاهنامه فردوسی به عنوان مهمترین حماسه ملی ایران، سبب شد تا منظومه ها و اشعار حماسی و پهلوانی متعددی در پیروی و به تقلید از استاد طوس خلق شوند. برخی از این آثار موفق و برخی دیگر کمتر موفق بوده اند؛ با این وجود باید اذعان داشت که هر یک از این آثار، علی رغم کمبودها و کاستی های احتمالی زبانی، هنری و یا محتوایی خود، سهم بسزایی در توسعه بخشیدن به نوع ادبی حماسه داشته اند و حتی موجب تثبیت خاطره پهلوانان و دیگر شخصیت های شاهنامه در ذهن ایرانیان شده اند. از میان این آثار حماسی، بهمن نامه و کوش نامه اثر ایران شاه بن ابی الخیر، به عنوان دو منظومه موفق شناخته میشوند که توانسته اند تا حد زیادی نظم خویش را به شعر فردوسی نزدیک کنند. در این مقاله از آنجا که این دو منظومه سروده یک شاعر میباشند، سعی شده به روش توصیفی و با رویکردی اجمالی به بررسی مهمترین ویژگیهای این دو اثر در کنار یکدیگر و توأمان (شباهت ها و تفاوتها) پرداخته شود، تا شناختی عمیق تر از این دو اثر برجسته فراهم آورد. ویژگی های آوایی (موسیقایی)، ویژگیهای واژگانی و نحوی، آرایه های ادبی، ویژگی های تعلیمی و ویژگی های محتوایی این دو منظومه از مهمترین ویژگی های قابل تامل بودند.

کلمات کلیدی:

بهمن نامه، کوش نامه، ایرانشاه بن ابی الخیر، ویژگی ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۱۱۶۷۳۱۴>